

Campana Paquita

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: A la capella de la Mare de Déu de la Mercè de ca n'Oller de la Muntanya.
Alçada: 466

Coordenades:

Latitud: 41.42811
Longitud: 1.88126
UTM Est (X): 406523
UTM Nord (Y): 4586887

Classificació

Número de fitxa 08091 - 336
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1954
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: No s'ha pogut visitar la capella de la Mercè, i no s'ha pogut veure la campana.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: El conjunt arquitectònic de ca n'Oller de la Muntanya és un Bé Cultural d'Interès Local: BCIL / Immoble / 8369-I Sòl de Protecció Especial (Pla territorial Metropolità de Barcelona, Pla Director Territorial de l'Alt Penedès)
Número inventari Inventari de Campaners: 21528

Generalitat i altres inventaris

Accés	Restringit
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada accessible
Titular:	000208600DF08F0000HG
Fitxes associades:	
Ca n'Oller de la Muntanya	
Rellotge de sol de ca n'Oller de la Muntanya	
Autoria de la fitxa	Gerard Panadés. INSITU SL
Data de registre de la fitxa:	dv., 07/06/2024 - 16:08

Descripció

La campana Paquita s'ubica a l'espadanya de la capella de la Mare de Déu de la Mercè.

Va ser fosa el 1954, però se'n desconeix el fonedor.

Té un diàmetre de 40 cm i un pes de 37 kg. Disposa d'un jou de fusta.

Història

Les primeres notícies que tenim de campanes i similars en època antiga, però segons la tradició, és al segle V, quan Sant Paulí de Nola n'afavoreix la implantació a les esglésies. Les primeres referències de l'ús de campanes, de mida petita, es remunten al segle VI, quan comença la seva difusió en monestirs i esglésies. A partir del segle XI se'n generalitza l'ús i a partir del segle XII ja agafen la forma que coneixem avui dia.

La capella de la Mercè de ca n'Oller de la Muntanya està adossada a una antiga masia amb un portal d'accés que data del segle XVII. Propietat de Rafael Andújar. Una espadanya corona la façana, amb la campana Paquita.

Hi havia una altra campana més petita que va ser robada.

Bibliografia

CARAFÍ, Mercè (1998). *L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965*. Efadós Editorial.

MAURI, Alfred (2019). *Campanes, campanars i campaners de Gelida*. Quaderns Gelidencs d'Història i Societat – 8. Ajuntament de Gelida.

PASCUAL, Anton (1986). "Fa 100 anys, el marquès de Gelida es va relacionar amb Sant Joan Bosco". *Programa Festa Major 1986*. pp. 56-58.

LLOPART, Carme (1988). "Tocs de Campanes". *Programa Festa Major 1988*. pp. 71-72.

ESTRUCH, Josep (1996). "Cloenda de setembre. Dues figures gelidenques entranyables". *Programa Festa Major 2002*. pp. 105-108.

CARAFÍ, Enric (1997). "Les campanes de Gelida, el poble en té 13". *Programa Festa Major 1997*. p.p 85-94.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Campaners](#)

